

Το φυλακτό

Μια φορά κι έναν καιρό ζούσαν σε ένα ορεινό χωριό της Ευρυτανίας , η Νεφέλη και ο Ορέστης . Το ζευγάρι επρόκειτο να παντρευτεί και είχαν ξεκινήσει κάποιες προετοιμασίες για αυτό το ευχάριστο γεγονός.

Μια μέρα είχαν κατέβει στην κωμόπολη « Μεγάλο Χωριό» για να διαλέξουν βέρες. Η ευτυχία ήταν ζωγραφισμένη στο πρόσωπό τους. Έκαναν όνειρα για μια υπέροχη ζωή... Καθώς περπατούσαν στα σοκάκια του χωριού άκουσαν έναν εφημεριδοπώλη να φωνάζει :<< Άκουσον άκουσον οι Γερμανοί απειλούν την Ελλάδα κάνοντας της συνεχώς επιθέσεις. Λόγω αυτού του γεγονότος ο στρατός καλεί όλους τους άνδρες από 18-50 ετών να παραβρεθούν στο οχυρό Ρούπελ για να πολεμήσουν και να αντισταθούν υπέρ της Πατρίδος. Για όποιον δεν το γνωρίζει το οχυρό Ρούπελ βρίσκεται στην περιοχή των Σερρών στον ποταμό Στρυμόνα και μαζί με το οχυρό Παλιουριώνες εξασφαλίζουν τη στενωπό Ρούπελ>>. Κατευθείαν κοιτάχτηκαν μεταξύ τους με βλέμμα απόγνωσης και ελπίδας σωτηρίας της πατρίδας. Τότε η Νεφέλη είπε:

-Είναι αναγκαίο να πας κι εσύ να πολεμήσεις ;

-Ναι αγάπη μου πρέπει να πάω για να υπερασπιστώ την πατρίδα μας , απάντησε ο Ορέστης

-Θα σου δώσω αυτό το φυλακτό ,του είπε η Νεφέλη και του εξήγησε πως αν το φυλακτό είναι ζεστό αυτό θα σήμαινε πως αυτός θα ήταν καλά και ζωντανός , αν , όμως, το φυλακτό ήταν κρύο αυτό θα σήμαινε πως αυτός δεν θα ήταν σε καλή κατάσταση.

Έτσι ο Ορέστης έφυγε το επόμενο κιόλας πρωί με το τρένο για το οχυρό. Η Νεφέλη έπιασε, εν τω μεταξύ, μια δουλειά σε ένα

μαγαζί ως σερβιτόρα. Με τα χρήματα που έβγαζε κατάφερνε να τρώει και να ζει σ' ένα ζεστό σπίτι .Μα το σημαντικότερο ήταν πως κάθε φορά που έπιανε το φυλακτό αυτό ήταν ζεστό και το χέρι της σχεδόν καιγόταν ! Η καρδιά της γέμιζε με χαρά γνωρίζοντας πως ο αγαπημένος της Ορέστης ήταν καλά .

Όμως μια μέρα όταν έπιανε το φυλακτό τα χέρια της πάγωσαν σαν να πιάνει χιόνι . Κατευθείαν ξέσπασε σε κλάματα και ετοιμάστηκε βιαστικά βιαστικά να πάει να τον βρει. Πίστευε πως θα μπορούσε με κάποιον τρόπο να τον βοηθήσει. Πήρε λοιπόν τη βαλίτσα της και ξεκίνησε...

Οι άνθρωποι στο τρένο δε την άφησαν να μπει ,επειδή εκείνη την εποχή επιτρεπόταν μονάχα στους άνδρες η χρήση των μέσων μαζικής μεταφοράς. Έτσι αυτή αποφάσισε να ντυθεί άνδρας. Φόρεσε κάτι παλιά ρούχα του Ορέστη, έπιανε τα μαλλιά της κότσο, έβαλε και καπέλο και πήγε ξανά στην αποβάθρα περιμένοντας το επόμενο τρένο. Το βλέμμα της Νεφέλης ήταν συνεχώς και αδιαλείπτως χαμηλωμένο στο έδαφος. Φοβόταν πως αν κάποιος την καταλάβαινε δε θα μπορούσε να φτάσει στον προορισμό της. Πέρασε σχεδόν απαρατήρητη καθότι κανείς δεν είχε προσέξει τη μεταμφίεσή της. Τελικά τα κατάφερε και μπήκε στο τρένο.

Ταξίδεψε περίπου οκτώ ώρες ώσπου κάποια στιγμή έφτασε στο οχυρό Ρούπελ. Εκεί ρωτούσε παντού αν είχαν δει πρόσφατα τον Ορέστη Παπαδόπουλο . Οι απαντήσεις ήταν όλες αρνητικές. Είχαν αρκετές μέρες να μάθουν νέα του. Ήξεραν μόνο πως νοσηλευόταν σε νοσοκομείο μετά από χτύπημα που δέχτηκε από σφαίρα στο αριστερό του χέρι. Η Νεφέλη είχε απελπιστεί και ήταν έτοιμη να φύγει όταν ξαφνικά σκόνταψε και χτύπησε σε μια πέτρα πέφτοντας κάτω λιπόθυμη.

Μόλις συνήλθε βρισκόταν ήδη στο πλησιέστερο αυτοσχέδιο νοσοκομείο. Στα πεδία μάχης ήταν σύνηθες το κράτος να δημιουργεί μονάδες πρώτων βοηθειών για την άμεση αντιμετώπιση τραυματιών , πριν αυτοί μεταφερθούν σε μεγάλα νοσοκομεία. Η Νεφέλη ,αφού ξεπέρασε το αρχικό σοκ, ρωτούσε τους πάντες για τον Ορέστη . Ένας στρατιώτης από το διπλανό κρεβάτι της είπε πως ο άντρας που ψάχνει είχε διακομιστεί στο νοσοκομείο των Σερρών πριν από δύο μέρες. Η σφαίρα είχε « σφηνωθεί » και χρειαζόταν χειρουργείο.

Μάταια προσπαθούσε να πείσει τον σταθμάρχη να της επιτρέψει να μπει στο τρένο για Σέρρες . Ήταν ανένδοτος. Ευτυχώς για καλή της τύχη ένα ζευγάρι ακούγοντας την ιστορία της συγκινήθηκε και προθυμοποιήθηκε να την μεταφέρουν αυτοί στην πόλη των Σερρών .Πλημμύρα χαράς και αγάπης γέμισε τους διαδρόμους του νοσοκομείου όταν ο ένας συνάντησε τον άλλον.

Ο πόλεμος έληξε πέντε μήνες μετά, η Νεφέλη και ο Ορέστης παντρεύτηκαν και ο Υπουργός Μεταφορών πρότεινε νόμο σύμφωνα με τον οποίο οι γυναίκες θα μπορούσαν να χρησιμοποιούν τα μέσα μαζικής μεταφοράς.

Ζαχαροπούλου Δέσποινα

55^ο Δημοτικό σχολείο Πατρών

Στ2